SAYI: 5 | EKİM 1976

milli mizah dergisi

çaylak

güldürürken düşündürür

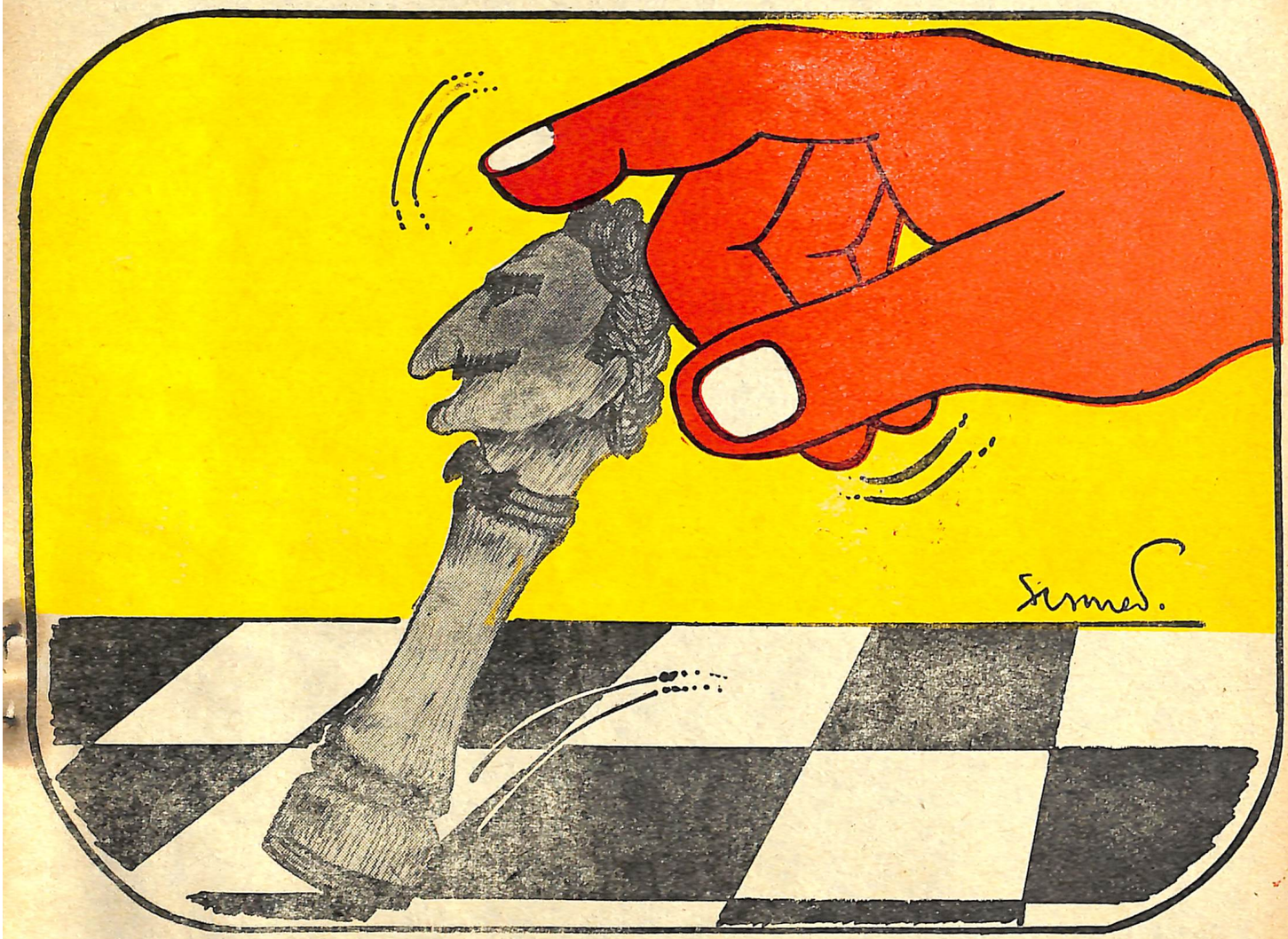

3. BASKI

BU MİZAH DERGİSİ MATEESSÜF SOLA AÇIK DEĞİLDİR!.

BECERİKSİZ KAPTANLAR, GEMİYİ NE HALE SOKTULAR ?!

Atamız, kurtuluş savaşından sonra Türkiye'yi bize hediye etti. Bizim uykulu halimizden faydalanarak:
—"TÜRKİYE'Yİ BEN KURTARACAĞIM !..CART..CURT !..
...parazitleriyle daha sonra gelenler bizi uyuttular ve de yuttukça yuttular. Fakat biz genede kulağımıza hoş gelen seslere her seferinde kandık. Dalgaya gelip yalpalandık...

Çizen: M. Sait Kiran.

TÜRKİYE'DE, TÜRK MİLLİYETÇİLERİ HARİÇ HER ZİHNİYETİN TEMSİLCİLERİ İKTİDAR OLDULAR. DENENDİLER. BUNLAR MİLLETİMİZE HİÇ BİR ŞEY VEREMEDİLER. EĞER ONLAR BAŞARILI OLSAYDI, SON BAĞIMSIZ TÜRK DEVLETİ MADDEN VE MANEN ŞİMDİKİ BUHRANA DÜŞER MİYDİ ?

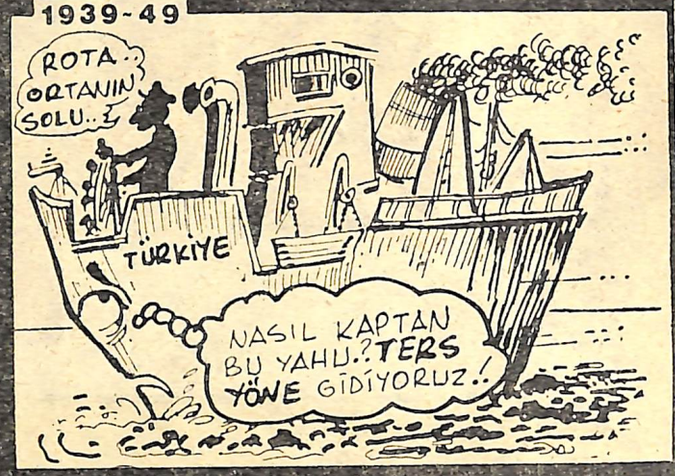

FOTO Çaylak

M. Sait Kuran

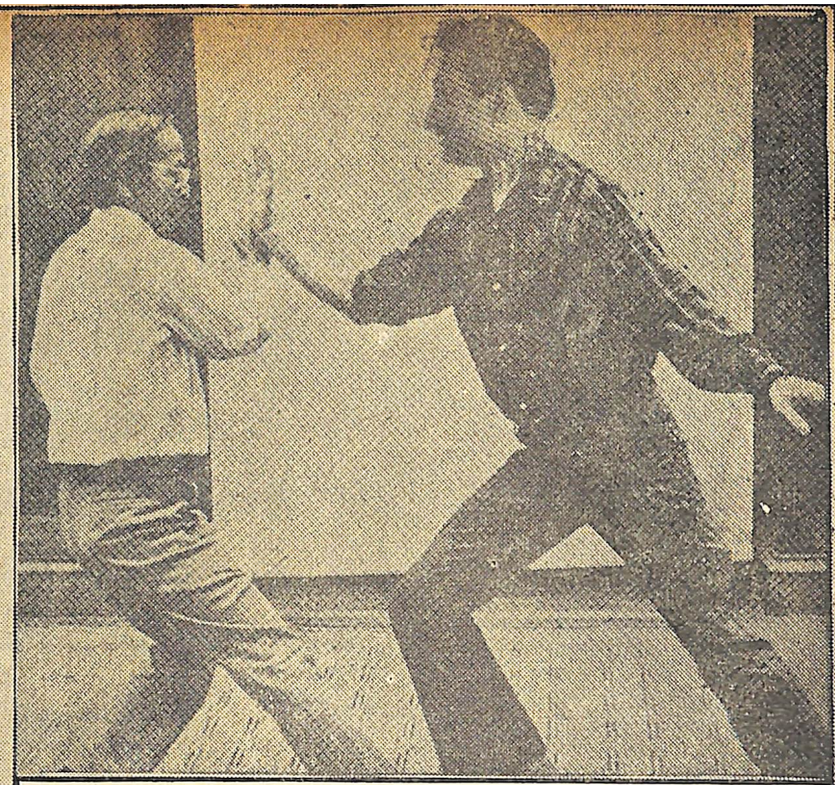

—BENİ KISA ZAMANDA YETİŞTİRMELİSİNİZ SAYIN HOCAM.. GENÇLERLE KAPIŞACAĞIM.. C.H.P. GENEL KONGRESİNE ÇOK KISA BİR ZAMAN KALDI DA...

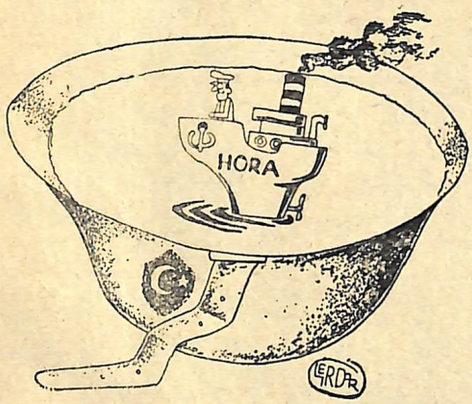

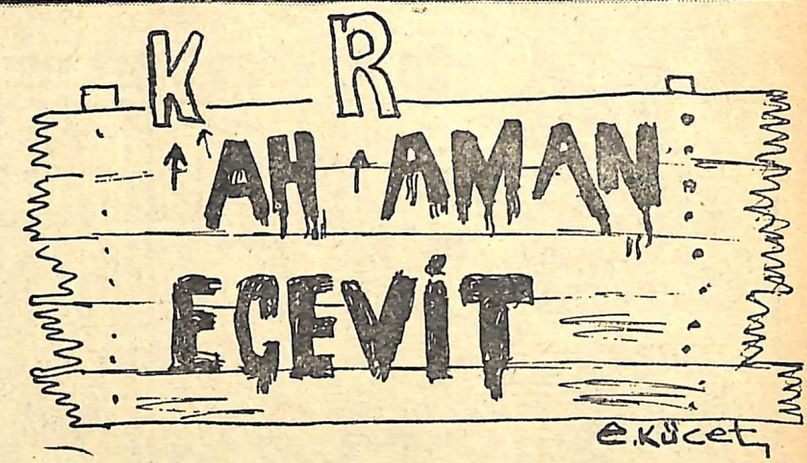

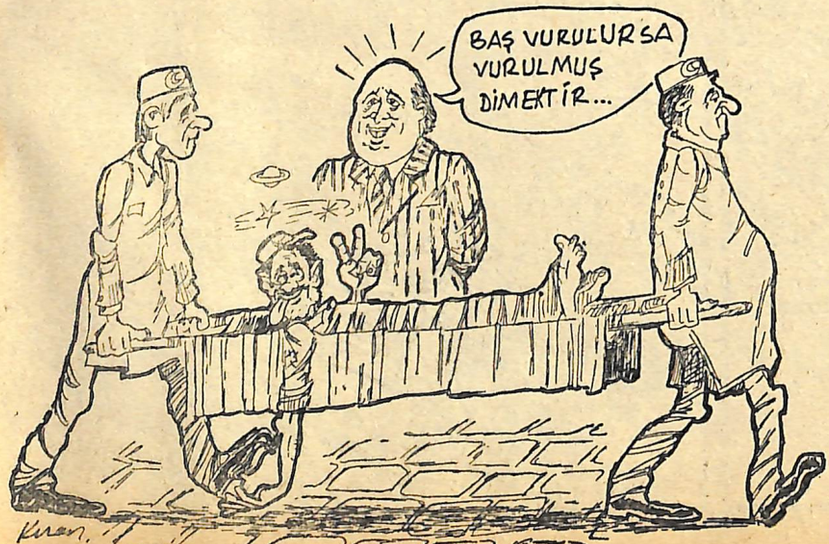

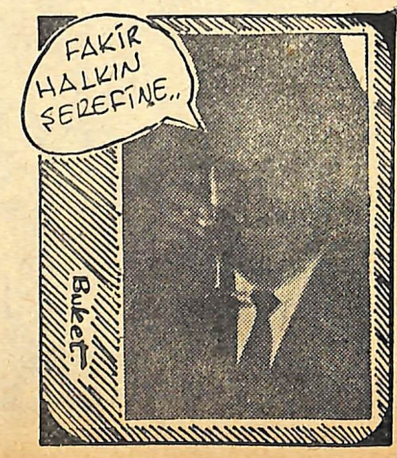

—İŞSİZ BİR VATANDAŞ DEMİREL'E BAŞVURDU —GAZETELER—

BİR PROĞRAMSIZ REKLÂM:

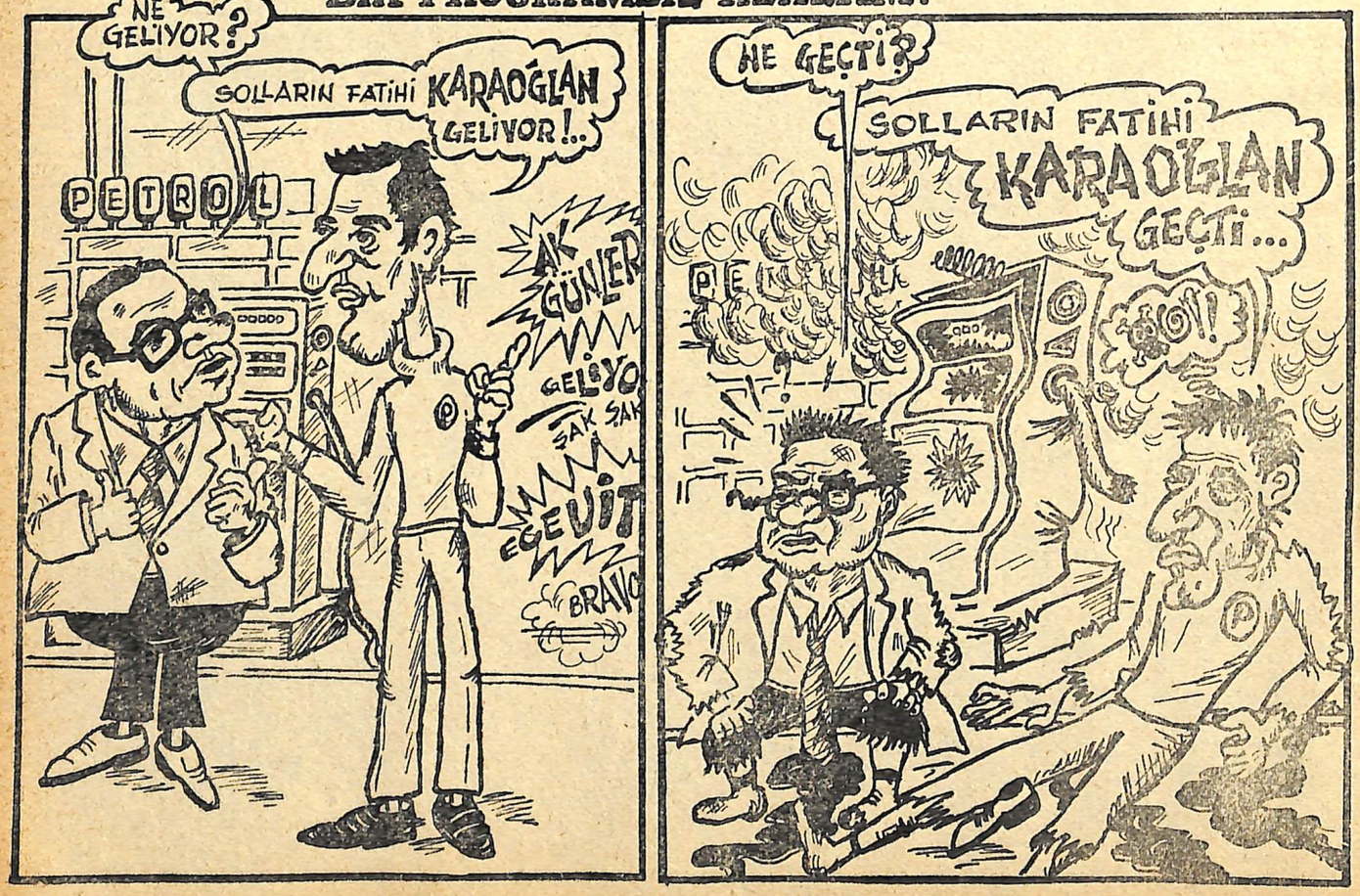

Enver ORHAN

Göz yaşlarımız bile bize ait değil

Naklettiğimiz olay gerçektir ve komünist rejimle idare edilen ülkelerden birine konserler vermek için giden müzik topluluğumuzun başından geçmiştir.. Müzik topluluğumuzun rehberliğine «Esir Türklerden» biri tayin edilmişti. Bu mihamdarın arkasında da yine «güya Türkçe bilmeyen» bir gölge casus dolaşıyordu. Rehber gurubu nereye götürse, gezdirse bu adamda arkada.. Gurub ve «esir Türk» yinede çok güzel günler geçirdiler, aynı soydan oldukları için kolayca kaynaşıp eğlendiler Sonunda ayrılık günü geldi çattı... İstasyonda vedalaşırken «Esir Türk» dayanmıyarak gözyaşlarını tutamadı, ağladı.. Ama hemen kendini toplayarak etrafına bakınıp, akan gözyaşlarını korku içinde koluyla sildi. Davranışlarını merakla izleyen arkadaşlarına dönerek buruk bir sesle

— Beni anlayın; Burada gözyaşlarımız bile bize ait değil dedi..

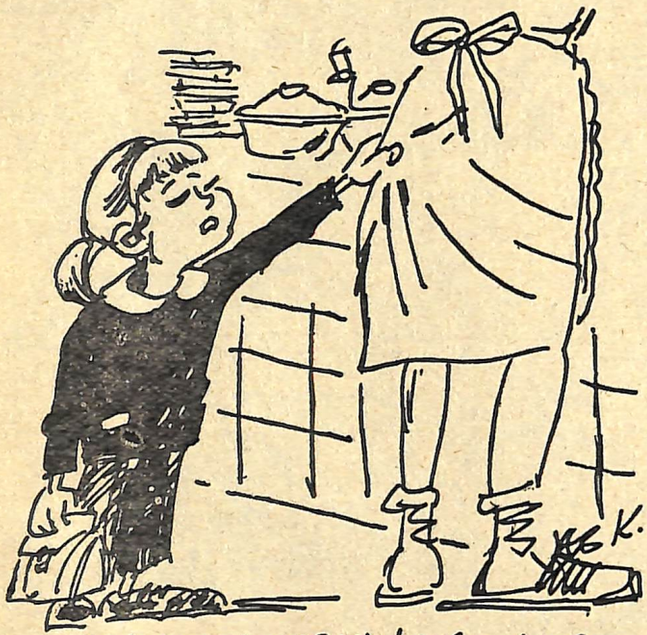

-Solcu mu, anarşistmi yoksa dansöz mü olayım anne...

Büyük bir ırkçıyı kaybettik!..

Dünyanın en büyük ırkçılarından! birini kaybettik haberiniz varmı bilmem.. «Uzun yürüyüşün» sonunda kıta Çininin tamamını ele geçirince Mao'nun o çoşkunlukla

— 2.000 yılda dünyaya SARI IRK hakim olacak dediğini biliyormuydunuz?..

Atatürk'ün ölüm yıldönümüne 1-2 sütun ayırırken Mao'ya sayfalar tahsis eden vatansever! gazetelerden kanlı diktatörün hayat hikayesini ve nasıl putlaştırıldığını öğrendik.. «Sefaletde eşitliği» yaratmak için kitaplarını yüzmilyonlarca bastırmış; mecburen başka eğlencede olmadığından ezberleyip durmuşlar.. Yani yeni bir din yaratmış ve onun paygamberi olmuş.. Türkistan'da Türkleri dünya kardeşliği adına katletmiş.. Sağlığında işçiler ayaklanmışlar, işçi sınıfı adına katletmiş.. Kendisine rakip olabilecek parti içindeki kişileri, sağ sapma adını vererek yok etmiş.. O adını koyduktan sonra, mesele yok tabii.. Bizde de müritleri adamın adını Faşist diye koyup öyle temizliyiveriyorlar, naaparsınız parti disiplini meselesi!.. aynen uyacaklar..

-Gözyaşlarımız bile bize ait değil...

Solcumu olayım, anarşist mi yoksa dansöz mü

Türkiyede solun eylem tarihi çok eskilere, 1875 lere ameloperver cemiyetlerine dayanır. Sağ ise o geniş hoşgörüsü ve insancılığı nedeniyle çok yenilerde uyanmış ve büyük tehlikeyi idrak etmeye başlamıştır. 1944'lerde büyük çileler çeken davamız liderlerinin başlattığı bu uyanış günümüzde semerelerini vermeğe başlamış. nihayet «moda olan solla» etkili mücadele verecek genç kadrolar yetiştirilmiştir.. Buna rağmen uzun senelerdir yurdumuzda varlığını sürdüren sol; edindiği mevkiler ve yerleştiği tarafsız! propaganda araçları ile kitleyi sağdan daha başarılı şekilde etkilemeye devam etmektedir. Okullara kadar inen anarşinin kaynağıda buna dayanır. Bu gün halâ onlardan olma bir marifet gibi kendilerini «cici şeker. uslu» tanıtmaya devam ederek bilinçlenme sürecini ilkokullara kadar indirmeye; militan kazanmaya çalışmaktadırlar.. Bakın bu propagandanın kurbanı olan, ilkokula yeni başlayan bir tanıdığın çocuğu annesine, okul dönüşü ne soruyor.

—Anne, okulda herkes bir taraftan.. Bana da soruyorlar solcumu olayım, anarsist mi yoksa dansöz mü

RAMAZAN İLE BAYRAM

LERDAR

İŞTE BAYRAM İSTANBULA GELDİK GAYRİ TAŞI TOPRAĞI ALTINDIR, DERLER GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN.

YAŞŞA BE RAMAZAN BU MEMLEKETTE BİRAZCIK ÇALIŞIP KÖYE BOL PARAYNAN DÖNERİZ. BEN FADİMENİN BAŞLIK PARASINI DENKLEŞTİRİRİM. SENDE Bİ TIRAKTÖR ALIRSIN.

VAY ANAM ŞURAYA BAK. BE BAYRAM.. ÜFF.. HELÂL OLSUN BE

NOLDU BE RAMAZAN İSTANBUL BAŞINA MI VURDU YOHSAM

BİRDEN RAMAZANIN GÖZÜ BİR YERE TAKILDI. O SAAT RAMAZANA BİR HALLER OLDU.

HOŞGELDİN RAMAZAN

BİZİM İSİM NERDE YAHU! BİZİ ADAMDAN SAYMADILAR MI YOHSAM?

GELDİĞİMİ NERDEN ÖĞRENMİŞLER. GEL DE SEN BU İŞE SEVİNME. YAHU ŞU İSTANBULLULAR DA AMMA KIYAK ADAMLARMIŞ HA!...

ÜZÜLME BE BAYRAM HELBET BİRGÜN SENİNDE ADINI YAZARLAR.

DEDEM BENİ BU HALDE GÖRSE "KOCA YUSUFMUSUN BE MÜBÂREK" DERDİ.

RAMAZAN İLE BAYRAM İSTANBULDA KENDİLERİNE GÖRE BİR İŞ BULUP ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR.

HEY YAVRUM HEY!. KOCA İSTANBULA DUMAN ATTIRIYOR VE TOZU DUMANA KATIYORUM NÂMUSSUZUM

SAHURA TAM VAKTİNDE KALKTIK ZANNEDERSEM BAYRAM.

BAYRAMLA RAMAZAN İSTANBULDA UMDUKLARINI BULAMAMIŞ. HAYÂL KIRIKLIĞIYLA KARŞIKARŞIYA KALMIŞLARDIR.

BU HAYAT BİZE GÖRE DEĞİL BAYRAM BİZ İSTER SEN YİNE KÖYE DÖNELİM. BEN TIRAKTÖRÜ ALMASAM DA OLUR. KARASABAN'NEYİME YETMEZ, HALİL USTADA BELKİ İNSAFA GELİR DE BAŞLIK İSTEMEZ.

İSTANBULUN TAŞI TOPRAĞI ALTIN DEĞİLMİŞ YİRMİ SENE DE O KADAR PARAYI KAZANAMAZDIK.

O KADAR SÜRÜN DÜĞÜMÜZ DE ÇABASI

HOŞGELDİN BAYRAM

İŞE BAK BE! KAÇ GÜNDÜR BURDAYIZ. DAHA GELDİĞİMİ YENİ ANLADILAR.

HEY!... ŞURAYA BAKSANA BAYRAM.

BİTTİ.

HİKAYE:

«FAŞİST..»

Merhum M. Şevkeu'e...

Muhtar İbrahim Efendi, akşam yemeği için oturduğu sofrada mırıldanıp duruyor, kendi kendine birşeyler söylüyordu. Biraz önce dinlediği akşam ajansında bir kelime takılmıştı kafasına. «Faşist!.» Hayır mıydı şer miydi, neydi bu Faşist? Rengi, kokusu, tadı var mıydı Yenilir içilir cinsten bir şey miydi yoksa?

İştahla yemeğini yemekte olan oğlunu şöyle bir süzdü. Ona sorsa bilir miydi acaba? Ne de olsa ilk mektepten ayrılmıştı. Peki, ya baba ile oğul arasında konuşulamıyacak bir şeyse? Ama olamazdı. Aksi halde koskoca bir Hükümet Reisi bu kelimeyi hemde radyoda sarfedebilir miydi?

«Mahmut, oğlum» dedi, «bu faşist dedikleri neyin nesi ki »

Mahmut hiç beklemediği bu soru karşısında şaşırdı, ağzında biriken lokmaları mideye indirip. bir iki yutkunduktan sonra.

«Valla bilmem ama» dedi. «gayetten böyük bir adam olması ilâzım. Belkim Gaymaham, belkimde Candarma başçavuşu. Öğretmenin gazatalarının başında hep onun adı yazılı. Böyük bir adam olmasa gazatalar hergün onun adını yazarmı?!!»

İbrahim Efendi, o gece hep Faşistlerle uğraşmış, güç bela sabahı eder etmez öğretmenin yanına koşmuştu. Bu faşistin kim olduğunu çok merak ediyordu. Henüz kahvaltı etmekte olan öğretmen de bu zamansız ziyareti anlayamamıştı.

Hayrola dedi, «sabah sabah bir şey mi oldu?»

«Yok muallim oğlum, şöyle bir hal hatır sorayım dedimde.. Hem, bir de maruzatım var size. Hani şu «Faşist» diyorlar ya bu kimin nesi diye soracaktım..»

«Haa Faşist mi?.. İlahi Muhtar Emmi. Cahillik işte efedim. Ama suç sizde mi? Asla. Suç aydınlarımızda, yani bizde. Sizi bilinçlendirmiyor, en büyük tehlikeye karşı sizi uyarmıyor ruz. Gelelim faşiste.. Efendim, Faşist şeydir. Yani. kahrolmalıdır. Kahrolsun Faşistler!! Yani bunlar öyle bir şey ki.. mahfolmalıdırlar. Demek istiyorum ki bu faşistler.. Yumuşak yöntemler falan. ehm, şeyy.. Buyurup birşeyler yeseniz. Vallahi sabah sabah bir bardak çay her şeye meğer..»

— Çay için sağolda faşisti anlamadım muallim bey..

— Haa.. O zaman ne desemki Buldum.. Faşist Bozkurta tapanlardır.. Şöyledirler Böyledirler.

— İşte o olmadı muallim bey.. Anlattığınızdan çıkardığım kadarıyla faşist kötü bir şey.. Ama bozkurt oldum olası Türklüğün sembolüdür ve Türk ordusuna yol gösterdiği nesilden nesile anlatılır.. Bir de gençliğimde hatırladığım kadarıyla Gazi bozkurtlu para bastırdıydı.. Kötü bir şey olsa Kemâl paşa böyle davranırmıydı.. Her milletin bir sembolü vardır, Rusun ayısı Türk'ün Bozkurtu..

İbrahim efendi hem hiçbir şey anlamamış. hem de merakı büsbütün artarak kalkıp gitmişti. En iyisi bunu İmama sormalıydı. O mutlaka bilirdi.

Doğru cami'e varip ihtiyar imamı bulur bulmaz sorusunu sormuştu. İmam Efendi beyaz sakallarını sıvazlayıp bir müddet düşünmüş sonra

«Bu dediğin taife hakkında herhangi bir nâs bulunmamakla beraber İnşallah sana yarın bir mâlumat veririm.» demişti.

Muhtar, imamın sözleriyle az da olsa ferahlamış, ertesi sabah erkenden cami'e damlamıştı. İmam Efendi yine düşünceli düşünceli söze başladı.

«Ne İlm-i Fıkıf'ta ne İlm-i Tefsir'de, ne de sâir ulümde böyle bir ibâre yok. Llsa bu bir Ecinni tâifesidir ki hâşâ biz kulların böyle işlerde akıl yürütmesine ehliyeti yoktur. Artık bu tâife hayır mıdır, şermidir, Cenab-ı Hak-ı bilir. Sen en iyisi iki rekat namaz kıl, kalbini böyle şeylerden beri tut.»

İbrahim Efendi belki kırk iki rekat namaz kıldı ama içindeki bu merakı daha da alevlendi. Artık herkese sormaya başlamıştı. Biz Pazar günü tıklım tıklım dolu olan kahvedekilerin hiçbiri bilmeyince köşede adeta saklanarak tavla oynayan Abdullah Efendiye sordu :

«Yahu Allah aşkna bu faşist meretini hiç hiç mi bileniniz yok Abdullah Efendi gözüym sen bilirsin belki.»

«Aman Muhtar ne haddimize.» Beraber tavla oynadıkları kır saçlı ihtiyarı işaretle : «Burada Hüsnü Efendi gibi âlim bir zat dururken bize söz mü düşer.»

Bir iki öksüren Hüsnü Efendi kızardı bozardı.

«Estağfurullah Abdullah Efendi» dedi, «siz izah edin, ben biraz rahatsızım da..»

Çaresiz Muhtara döndü Abdullah Efendi.

Bırak yahu şu Faşisti» dedi, «bak şimdi oyuna sen. Al bakalım.. Şeşidü..»

Somurdanarak kalktı Muhtar. Bu namussuz nasıl bir şeydi ki kimse bilmiyordu. Bir bilene rastlarım ümidiyle önüne gelene soruyordu.» «Faşist kim? Nasıl birşey Sen hiç gördün mü? Nerede yaşar? Ne iş yapar?

Köylü illallah demişti artık. En iyisi dediler sen onu. radyoda kim konuştuysa ona mektup yaz, sana anlatsın. Hemen kasabaya indi, arzuhalciye bir mektup yazdırıp, Ankara'ya gönderdi. On beş gün sabırsızlıkla bekledi ama nafile. Gelen cevapta, «Efendimiz böyle ufak tefek şeylere cevap vermiyor» yazılıydı.

Nihayet İbrahim Efendi de usanmış, sormaz olmuştu. Faşist adını duyar duymaz tepesi atıyordu artık. Gel görelim önüne gelene sorduğu bu kelime en sonunda onun lakabı olmuştu. Adı faşiste çıkmış. «Faşist Muhtar diye anılmaya başlamıştı. Köyün çocukları bile onu uzaktan gördülermi, «Faşist geliyor» diye bağırıyorlardı.

Ali YURTGEZEN

TÜRK MİZAH USTALARI

— V —

Hüseyin Rahmi GÜRPINAR

1864 — 1944

Yazdığıyla düşündürmek her kula nasip olmaz.. Kimi yalnız sanat yapar, kimi yalnız güldürür kimi de yazdıklarıyla sadece düşündürür. Ama büyük hikaye ustası rahmetli Hüseyin Rahmi Gürpınar hemen her eserinde yazdıklarıyla güldürürken düşündüren ve bu arada sanatını da konuşturan bir dehadır. Yazılarında orta oyunu ve karagözün tek niğinden yararlanarak olayları alaylı bir çerçeve içinde verir. Toplum içinde meseleleri ile biçare ve yapayalnız kalan insanı hicvederken bile duyguludur.. Hikaye deyince anlamsızlığın yada siyasi sömürünün at kosturduğu günümüz ortamında bütün okuyucularımıza Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın tazeliğinden bir şey kaybetmeyen eserlerini salık veririz.. Allah rahmet eylesin....

AÇLIKTAN ÖLMEENİN ÇARESİ

L. Bey — Bonjur monşer.

V. Bey — Bonjur şer ami.

— Sabah sabah böyle saçlar taralı, potinler yamalı, ahlâk kanunu keşfine çıkmış bir filozof dalgınlığıyle ne yana?

— Hayır.. Hayır.. Benzetmeni hiç uygun bulmadım. İnsana derin bir sefalet hissettiren bu kasvetli, kirli sokaklarda sabahleyin aç karnına ahlâk kanunu keşfine çıkılmaz. Hem en büyük filozofların şimdiye kadar buldukları kanunların iflâs ettiği böyle bir günde zavallı insanlık senin benim gibi ahlaksızların keşfedecekleri formüllere muhtaç değil.. Vay olur onun haline. Benim aramaya çıktığım şey bütün bütün başka..

— Nedir?

— Yüzümün sarılığına, şu dermansızlığıma bak da anla.

— Ha anladım. «Une aventure d'amour» (bir aşk serüveni) aramaya çıkmış olacaksın..

— Ah dostum, maksattan ne kadar uzaksın. O senin dediğin tok karnına edilir haltlardandır. Ben sabahleyin parasız karın doyurmıya çıktım.

Arkadaşının koltuğuna girerek :

— Oh, bu sözün beni çok «enterese» etti. Parasız karın doyurmak.. Buna bir imkân bulabildinse hemen ilgili olduğu makamdan bir ihtira beratı alalım. Keşfimizi ilân edelim. Hem elâlemin karnı doyar. Hem biz ihya oluruz..

— Yok.. Yok.. Bu, oldukça önemli bir keşiftir. Ama ilân etmeye gelmez. Bu karın doyurma yolunu başkalarına gösterirsek sonra biz yine aç kalırız.

— Eh, öyle ise bir sen bil, bir ben bileyim..

Karnın aç mı

— Zil gibi.. Böyle bir soruyu ince görüşüne veremedim.

— Niçin?

— Benim aylıkla geçinir bir zavallı olduğumu bilirsin. İşte bu salı, tamam on beş gündür ki maşın süresi geçti. Zaten geçen ayın on beşini bulamadan paralar tamamiyle suyunu çekmişti. Bir aydır «bilâ mangır» yaşıyoruz.

— Kredi ile mi?

— Adam sende, dünyada kimin itibarı kaldı ki kasabın, bakkalın yanında benim kredim olsun..

— Nasıl yaşıyorsun?

— Avrupalı belediye başkanını elli gündür açlıktan öldürmeyen Allah bizi de koruyor. Ama uzun söz dinlemeye tahammülün yok. Aman Allahım, açlıktan tın tın ötüyorum. Şu senin parasız karın doyurmak sırrına hemen ermek isterim.

— Öyle ise gel birlikte.. Ben ne yaparsam sen de onu yap. Ama öyle bitik, üzüntülü durma. Tok bir adam kuvvet ve neşesini göster ki esnaf bizden şüphelenmesin..

— Ne o? Adam dolandırmaya mı gidiyoruz?

— Evet ama pek küçük ölçüde.

— Tutulursak rezil oluruz.

— Bu öyle masumca bir hırsızlık ve dolandırıcılıktır ki mal sahibinin izniyle ve onun gözü önünde olur. Bu işe kalkışanlar kanunun takibine uğramak tehlikesinden tamamiyle uzak kalırlar.

— Acayip

— Haydi gel.. gel..

İki arkadaş Balıkpazarı'na inerler. Dar, çukur, karanlık ve en dibinde ayazma gibi lamba yanan bir bakkal dükkânından içeri girerler. Sırtındaki gömlek her türlü yağ vesaire bulaşmasıyle empermeabl yani su sızdırmaz bir muşamba haline gelmiş, koca karınlı, içi dışı yağlı Bodosaki iki üç müşteriyle meşgul.. V. Bey alçak, tozlu tavan kadar her yanı istif istif, salkım salkım, tıklım tıklım dolduran malları aç bir kedi sinsiliğiyle gözden geçirmekteyken yeni gelenlerin hareketlerine dikkatten geri kalmayan bakkal çırağına :

— Peynir isterim.

Çırak — Verelim. Kaç okka

V. Bey — Dur bakalım. İlkin malı beğenelim, okkası sonra..

Çırak — Bakınız, işte çok çeşit peynir var, hoşlandığınızdan alınız.

V. Bey — Kes bakaym şu peynirden bir parça.

Çırak kestiği peyniri bıçağın ucuyle müşterilere uzatır. V. Bey, bir parçasını kendi yer, bir kısmını da arkadaşına tattırarak :

— İyi değil, pek tuzlu..

Çırak — Tuzsuzu da var..

V. Bey — Görelim.

Çırak yine bıçağın ucuyle her iki müşteriye tuzsuzundan tattırır. Müşterilerde çeneler hafifçe bir iki kez oynar. Yüzlerinde hoşnutsuzluk çizgileri belirir. Çırak mal beğendirmekte ısrar gösterir. Dört beş çeşni daha sunu - lur. Ama bu güçbeğenir adamları memnun edemez. Müşteriler beyaz peynirden vaz geçerek kaşara karar verirler. Onun da birkaç çeşidinden tadarlar. Çeşitleri yuttuktan sonra hep yüz ekşitirler.. Beğenmezler vesselâm.. Dükkândan çıkarlar.

V. Bey — Nasıl biraz safra bastırdın mı

L. Bey — Şüphesiz on dirhemden çok peynir yedim. Ama bir parça ekmek olaydı..

— Ekmek olmaz. O vakit hilemiz anlaşılır. Hele gel bakalım, daha neler yiyeceğiz..

Bir ikinci dükkâna girerler. Bu defa zeytin isterler. Yeşil siyah, iri ufak, orta taneli her cinsinden yerler. Pazarlık uymaz çıkarlar..

V. Bey arkadaşından sorar :

— Kaç zeytin yedin?

— Dokuz.

— Ben, on bir..

Beş on dükkân aşırı bir bakkala daha dalarlar. Şimdi de pastırma sucuk kestirtirler. Eski mal, yeni mal, kuş gömü iftariyelik tatmadık hiç bir çeşidini bırakmazlar. Tabii pazarlık uymaz. Ama bu pastırma, sucuk muayenesi tuzlu, baharlı, gevrek gevrek hoşlarına gider. Bu nefis çeşniciliği sekiz. on dükkân uzatırlar. Ve. Bey hep sorar :

— Nasıl?

— Bir parçacık ekmek olsa bayağı tımtıkız doyacağım.

— Bu parasız ziyafetin mahzuru da işte bu ekmeksizliğidir.

— Dah ayemeğe iştihan var mı?

— Bilmem.. adeta tuzlandım.

— Gel, şimdi de tatlınalalım..

Bu defa bal, bulama, pekmez, kabak reçeli çeşniciliğine çıkarlar. Yürekleri yanıncaya kadar parmak parmak yerler. Sonra üzüm küfelerinden rızk toplarlar :

— Baba, kaça veriyorsun?

Sorusunu sorar sormaz salkımların altından üstünden çimlenmek.. Böyle arı gibi her küfeye kona kalka iki üç cadde gidince bedavadan yüz dirhem üzüm yemek muhakkaktı.

V. Bey sıkı sıkıya Yemiş'e doğru yürürken arkadaşı sordu :

— Nereye?

— Kuru yemişçilere.. Daha ceviz, fındık, badem, kuru üzüm, hurma, incir muayenesi var..

— Kuru yemişçileri başka bir güne bırakalım. Vallahi çok doydum..

— İşte birader parasız doymanın sırrına erdik. Ama her sanatın bir püf yeri vardır. Bununki de bugün dolaştığımız dükkânlara uzun süre uğramamak efendim. Bugün Balıkpazarı'ndan nevale toplarsan yarın Galata'ya, Tophane'ye geç. Öbür gün Kumkapı, daha öbür gün Samatya'ya git. Dolaş dur. Bizi yaratan Rezzak-ı Âlem şüphesiz hepimizin kısmetini bol bol vermiş, yaratmıştır. Ama onu arayıp bulmalı. bundan ötürü suç kimsede değil, aç kalanların kendilerindedir. Bak, bugün tanemizi kaç muhtelif yerden azar azar toplıyarak doyduk. Yarabbi şükür, Hâza min fadl-ı Rabbi.. Haydi birader, sana öyle bir ders verdim ki bacaklarında birkaç sokak dolaşacak kuvvet oldukça bundan sonra açlıktan ölmezsin.. Çünkü gelenekleri - mize göre bizde çeşni helâldır.

BİR ALEMİZ

Bu ne çalım, bu ne sükse,
Önem verir, olduk lükse.
Dayanıyor, işler sekse,
Bir alemiz, biz vesselâm,
Gidiyoruz, taka. tika.
Yolumuz, dar bir patika,
Sarmış bizi, politika,
Bir alemiz, biz vesselâm
Ayrılmışız, sağa, sola,
Papuç yırtık, düştük yola.
Satıyoruz, dostu pula,
Bir alemiz biz vesselâm,
Aldanırız, vaazlara.
Döndük, tüysüz kel kazlara,
Girmişiz, dar boğazlara,
Bir alemiz, biz vesselâm.
Hayırımız yok, evimize,
Düşkün olduk, şeyimize,
Bunca parti, neyimize,
Bir alemiz, biz vesselâm.
Bu ne plân. bu ne şema,
Bu ne menem, bir aşama,
Evde ekmek yok akşama.
Bir alemiz, biz vesselâm.
Gırgırında, çok zenginler,
Seni, beni kimler dinler,
Güçsüzleri, çarpar cinler,
Bir alemiz, biz vesselâm.
Problemler koca koca,
Varamadık, bir sonuca,
İnan dostum, her konuca.
Bir alemiz, biz vesselâm.

Temel TEMÜRCÜ
(Hür Anadolu)

BAYRAM
GAZETESİ

SAHİBİ: Şehit Deden
YZ. İŞL. MD.: Gazi Baban
YAZARI: Asker Turan
ÇİZERİ: M. Sait Kıran

Değerli Okurlarımızın
Mübarek RAMAZAN BAYRAMLARINI kutlar, YÜCE MİLLETİMİZE hayırlı ve uğurlu olmasını dileriz.

Çaylak

Bayram:

Kurtlatanlar...

Hoplatanlar...

...renler...

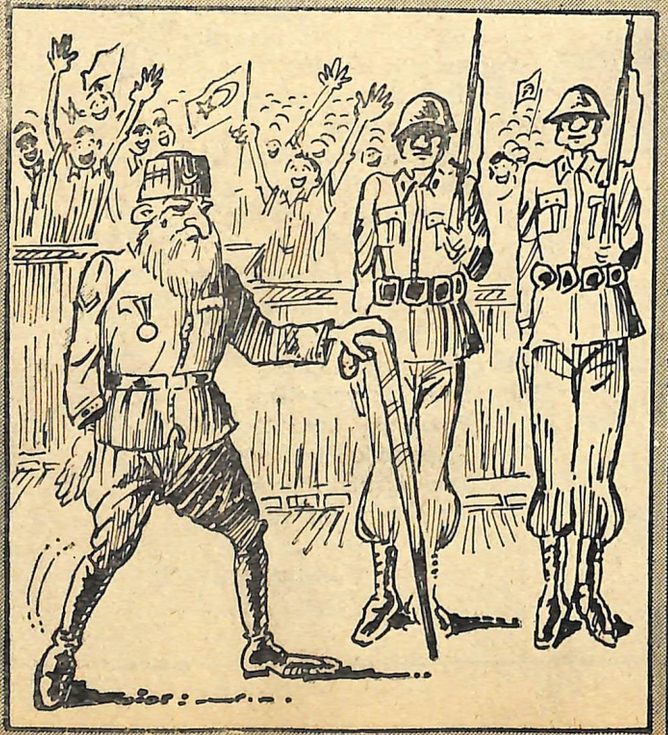

Defedenler...

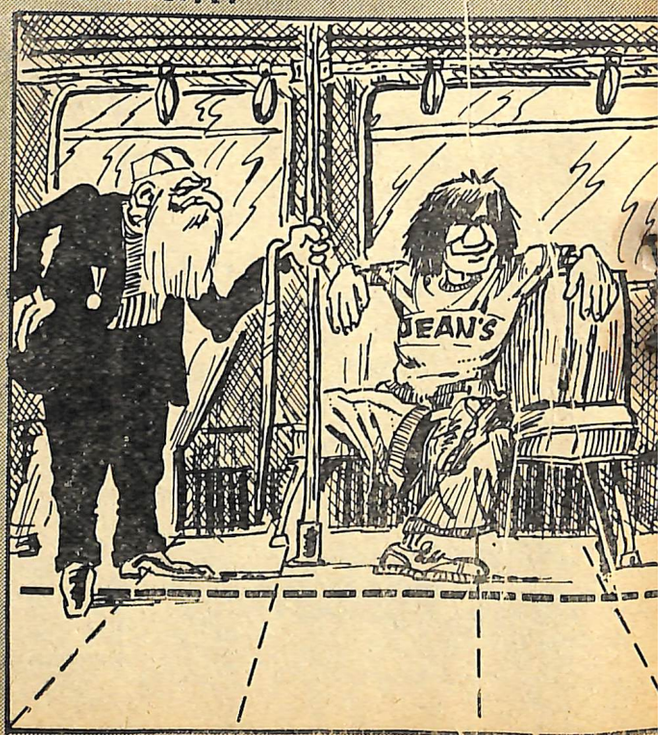

Kaynatanlar...

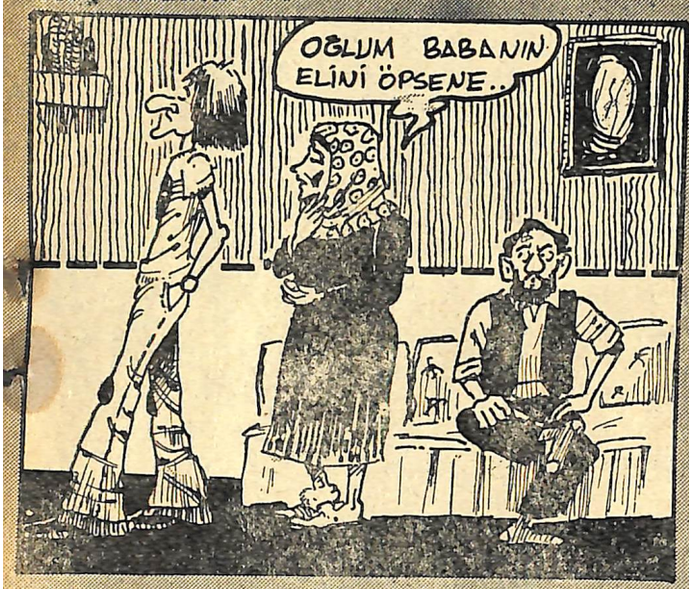

Öldürenler...

Bildirenler...

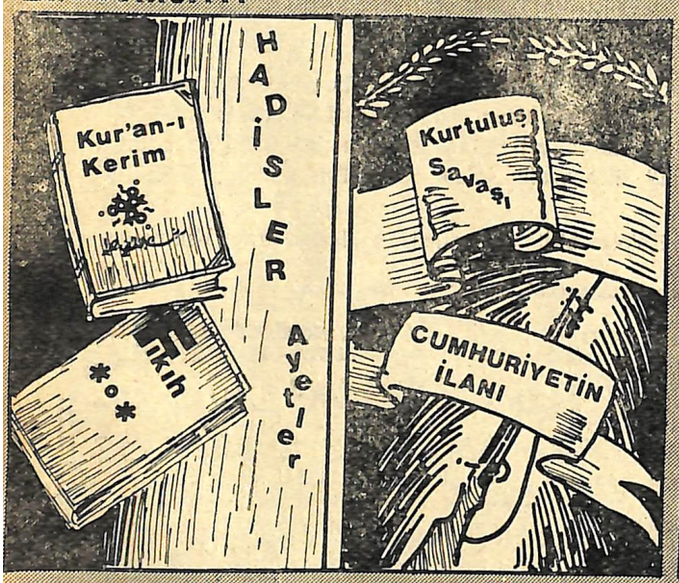

Güldürenler...

Yok sayanlar...

Kutlayanlar...

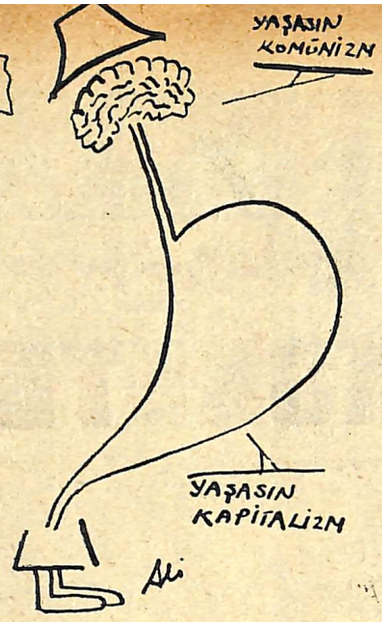

ÇAĞDAŞ SOLCU KESİTİ

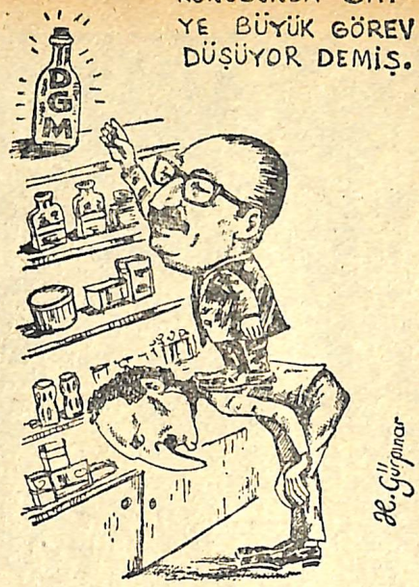

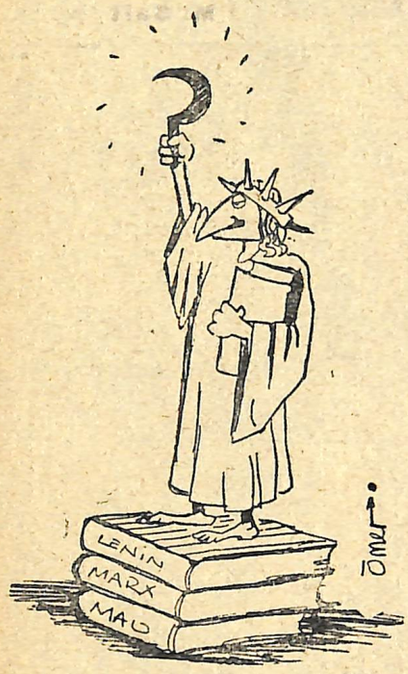

AYIN SOĞUK ESPRİSİ!!!

D.G.M. ne karşı çıkan bizleri vatansever- diye adlandırarak bir zamanların Mustafa Kuseyri (Anayasaya Saygı) yürüyüşündeki havayı yeniden yaratan çağ dışı Türkiyeli! Barolar birliğine ve onun her havadan çalan başkanlarına kanlı ihtilâli düşleyenler adına teşekkürü bir borç biliriz.

Tüm—Hainler birliği/Devrimci İnekleri Sağma Kurmayı

PARTİ LİDERLERİ DOST GEÇİNSELERDİ

ÇaylakSpor

BASKETBOL / oynatan: M. Sait KIRAN

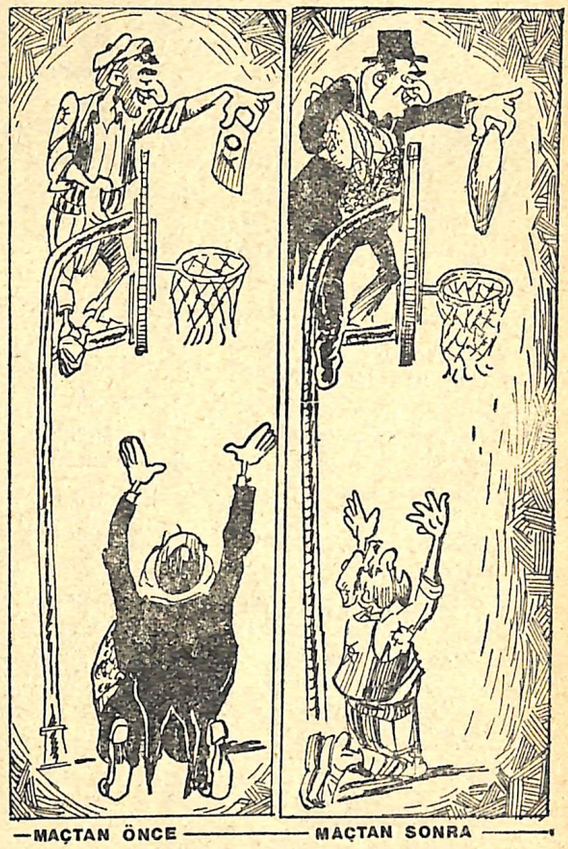

—MAÇTAN ÖNCE— —MAÇTAN SONRA—

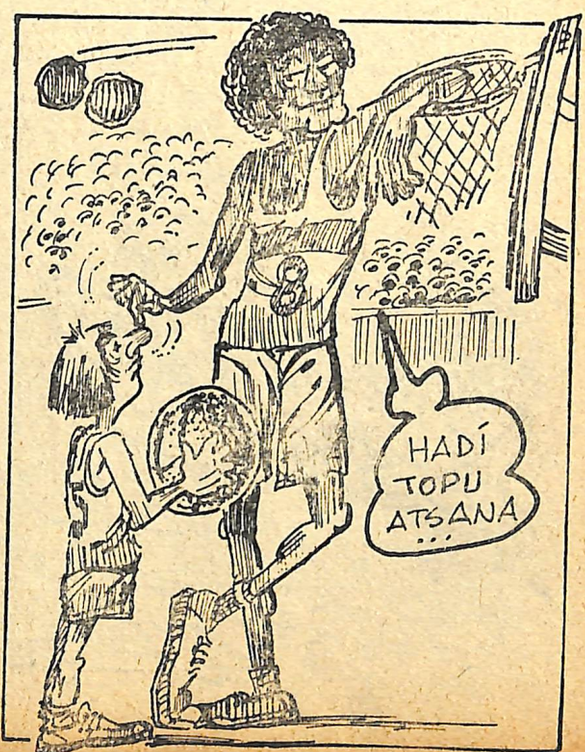

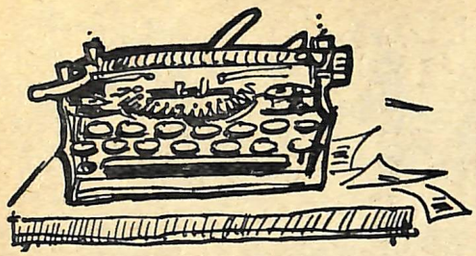

Takdir nâme

Eveet bay Cim Karıca.. Buraya kadar. Artık çok oldun. Yetti sana karşı boğazına kadar isyanla dolu Türk halkı. Anladık şarkıcısın. biliyoruz siyasi bir fikrin var. Çıktığın, İçkili gazinciları siyaset arenesına çevirir, kapitalistlere sosyalist nutuklar atarak kendini çılgınca alkışlatır, eğlendirirsin.. Tipik karikatürlerde olduğu gibi blucin giyer, büyük otellerin lobilerinde elinde kadeh vakit öldürür, denizlerde bir türlü yüzdüremediğin yatınla boş vakitlerinde uğraşırsın.. Kadınlara «Saygınlık» ve «Eşitlikten» bahseder eskiyince karını değiştirirsin.. Yine de Türk halkı o geniş hoşgörüsüyle sana iliş - mez, kendinden kabul etmediği halde söylediklerini dinler bu söylediklerinle yaşantın arasındaki tezatı gördükçe sana güler..

Ama sana ne oluyorda Türk halkı adına, içkili gazinolarda ve yaşadığın çevrede hizmet ettiğin kişilere şarkı düzerek ihtarname çekiyorsun.. Mikropsun sen mikrop kal arkadaş.. Doktorluk neyine.. Sonra ilişikte ki tekdirnameye muhatap olursun..

TEKDİRNAME

Çeken : Türk halkı
Çekilen : Cim Karıca
Konu : Sen bilirsin.. Sen bilirsin..
Deliller : Kıçındaki kotun, denizdeki yatın, yaşantın ve sosyalist ahlakın.. Babo..
Sonuç : Önce sana tektirname çekilmesini anlamazsan ..... ilgili makama havale edilmene..

Enver ORHAN

ERGUN AĞABEY SİZLERLE;

Bu memlekettte, Hitler intihar ettiği, Mussolini kurşuna dizildiği için dövülen kimse gördünüz mü?

Küba'nın Kestrosu, Şili'nin Allende'si için kitaplar yazıldığını, yazılan yazıların ciltler tuttuğunu ve Türk büyükleri için yazılanları fersah resah geçtiğini gördünüz, fakat İspanya Devlet Başkanı Franco'yu böylesine öven bir Türk yazarı, çizeri gördünüz mü

Hatta Türk kasabı Stalin için methiyeler, ağıtlar yazıldığını bilirsiniz, Fakat bir ABD Başkanı için aynı ideolojik isteri ile ağlayan, çırpınan yazılar döktüren kimse gördünüz mü?

Allende. Şili'de işbaşına geldiği için zil takip oynayan sosyalistlerimizi unutmadınız sanırım. Ama Pinochet, Allende'yi devirip yerine geçince davul zurna çalan kimse gördünüz mü?

Mao öldü diye kara yaslara bürünen, Allende ile Mao'nun ölüm günlerinin aynı tarihte düşmesinde de bir sosyalist kehânet gören ve yaslarını yakalarına iliştirdikleri siyah çerçeveli Mao resimleri ile ifade eden solcuları gördünüz. Ama Fransa'da solun soluğunu kesen De Gaule öldü diye matem tutan veya Rusya'yı Küba'dan söküp çıkaran Kennedy öldürüldü diye siyah çerçeveli fotoğraflarını göğsünde taşıyıp yasa giren bir sağcı gördünüz mü?

Evet bu memlekette Hitler intihar ettiği, Mussolini'nin kurşuna dizildiği, Franco dünyasını değiştirdiği, Kenedy öldürüldüğü De Gaule vefat ettiği için hüzünlenen hele matem tutan, ağıt yazan, ktaplar neşreden ölen anti komünist liderlerin siyah çerçeveli resimlerini yakasına takıp gösteri yapan kimse yoktur..

Buna mukabil ölen ve ölmeyen komünist liderlerin şakşakçılığını yapan emirerliğini şeref! bilen, arkalarından kitaplar broşürler, insanın öz babasına yazamıyacağı acıklı ağıtlar düzen ve siyah çerçeveli fotoğraflarını göğüslerine takıp gezen kimseler vardır. Görüyorsunuz ki bol bol vardır bolaşarak vardır, şiddetini attırarak vardır.

Buna rağmen birşey daha vardır. «Kahrolsun Faşizm». «Faşizan baskılar» iddiaları ve «Faşizme geçit yok». «Faşizme karşı direniş» efelenmeleri.

Mao için, Stalin için, Allende için dört gözleri dört çeşme ağlayanlar. Mao'nun Stalin'in, Hoşiminh'in kitaplarını «Kutsal» sayanlar, yani komünizmin azat kabul etmez köleleri, komünizmin kızıl kazanında şahsiyetlerini, milli vicdanlarını, vatanı duygularını kaynatıp kaybetmiş olanlar, kendileri gibi olmıyanları yani vatanseverleri, milliyetçileri haysiyet ve şereflerini, hiç bir yabancı ideolojiye ipotek etmemiş namuslu insanları, faşistlikle itham ediyorlar. Tıpkı bir kaldırım yosmasının bütün iffetli kadınları kendisine benzetmesi gibi.

Türkiye hangi akıl, şuur, mantık, vicdan, insaf haya seviyesinde? İnsan şaşıyor. Bu kadar fahiş bir iftira, bu kadar devamlı ve ısrarlı yaygın ve kesif devam edip duruyor. Bu kadar içik bir vatan ihanetiyle koyun koyuna işin daha şık tarafı, bütün Maozedeler DGM'ne de şiddet ve hiddetle karşı çıkıyorlar.

Evet, komünizme methiye yazanlar, komünist liderine çiçek yollayanlar, Türk milliyetçilerine faşist damgasını basıyorlar ve DGM'ne yumruk sallıyorlar. Bunun adına da «Demokrasi Savaş» Özgürlük uğraşı» «Anayasal Haklar için Güç Birliği» diyorlar.

Siz hiç böyle kalpazanlık gördünüz mü?

ERGUN GÖZE (Tercüman)

GÖLGELER

KURT K.

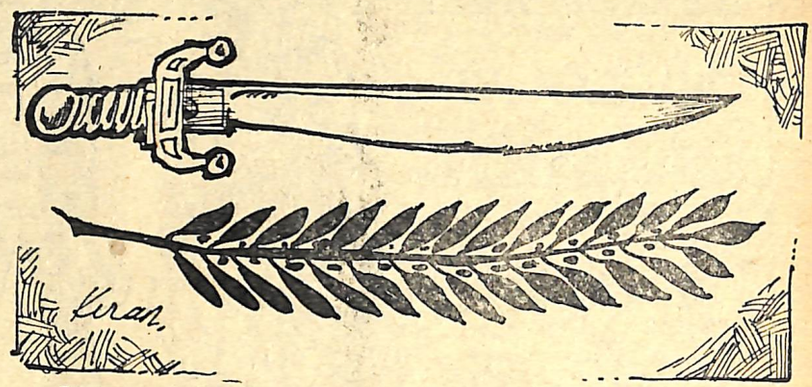

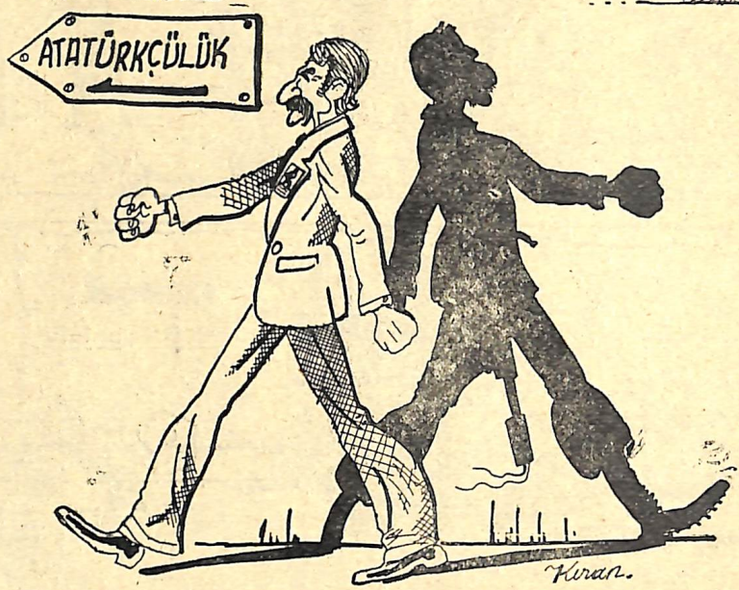

SELÇUK ÖKSAL

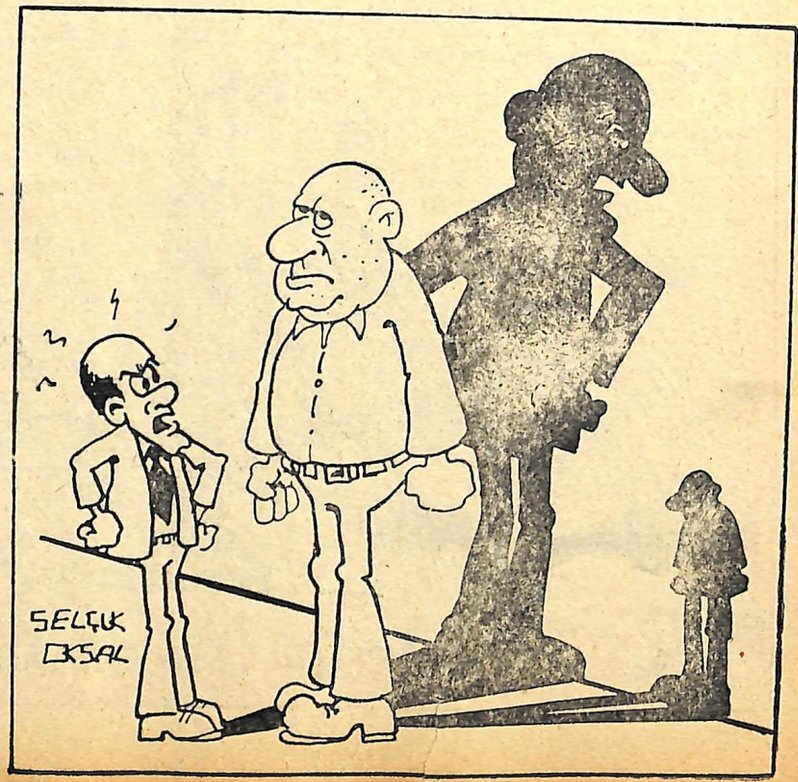

SELÇUK ÖKSAL

«ÜLKÜCÜLERE İFTİRA EDENLER HİÇ BİR FİKRİN SAHİBİ OLAMAYANLAR İLE KOMÜNİST OLANLAR VE ZORBALARDIR»

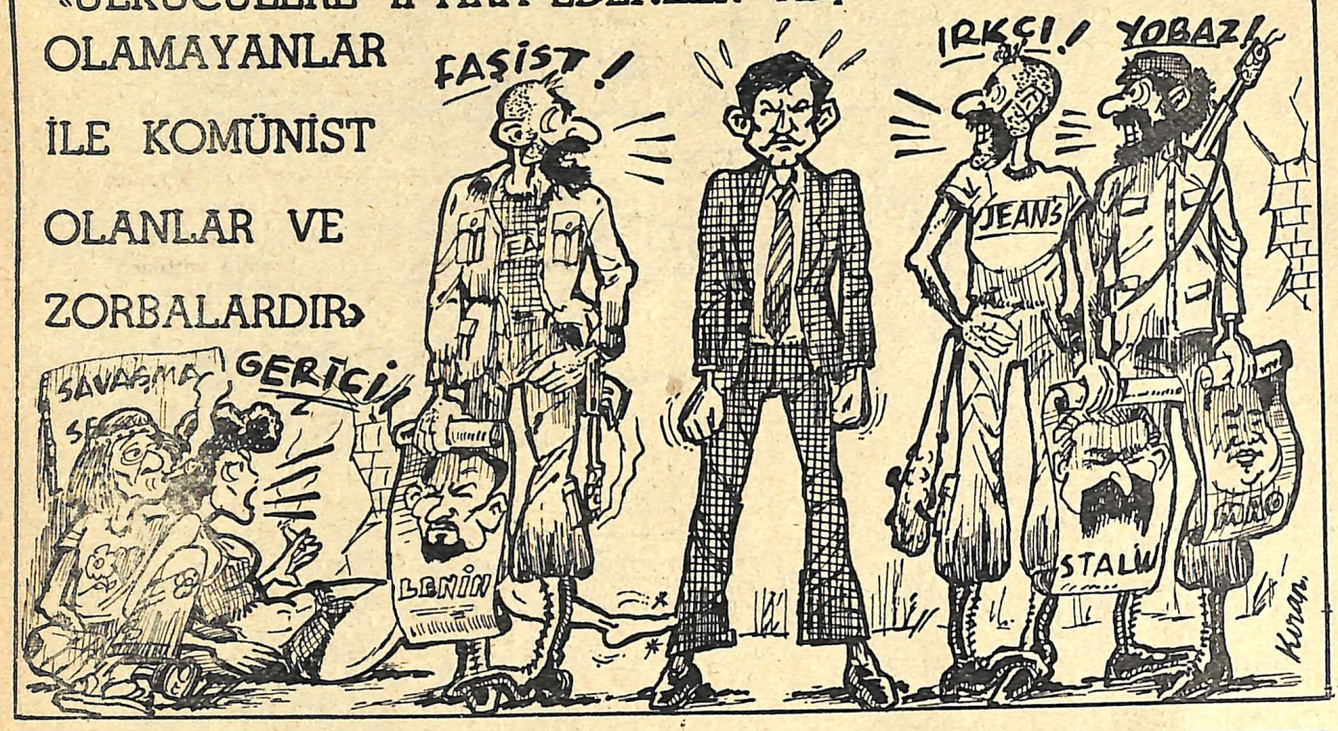

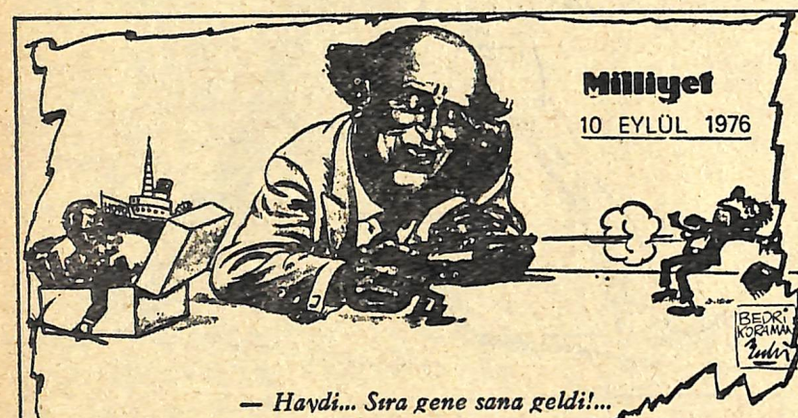

— *Haydi... Sıra gene sana geldi!...*

ÖYLE ÇİZDİLER, BÖYLE ANLADIK...

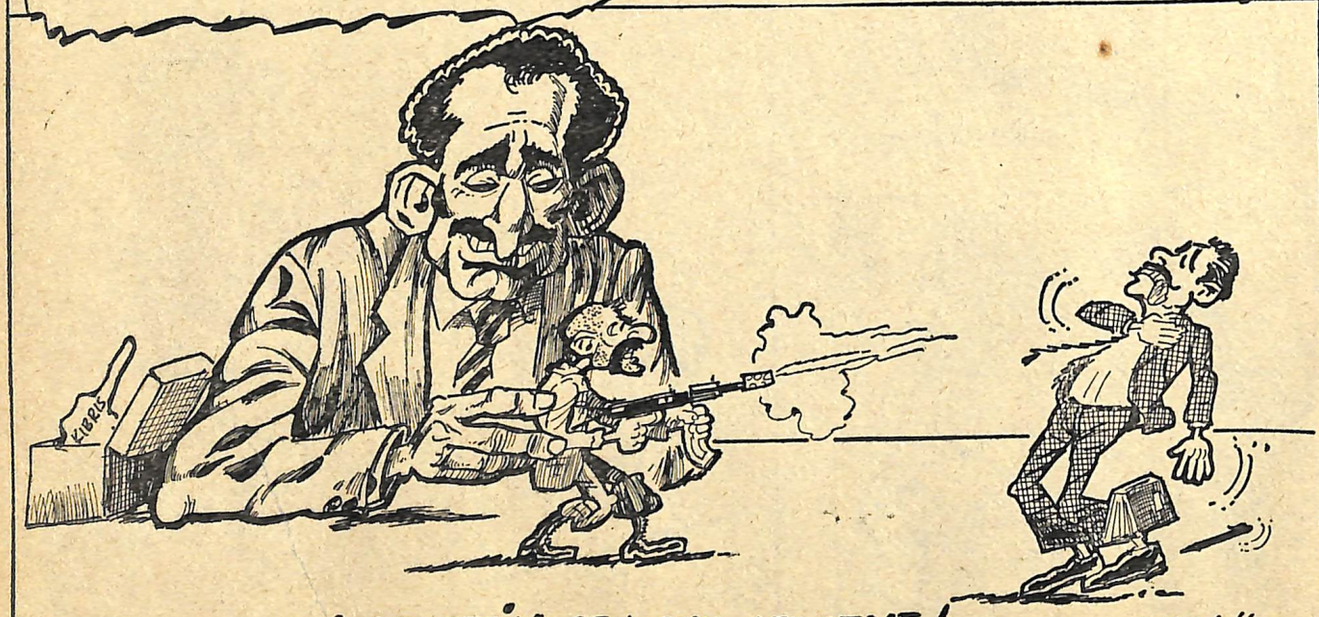

— BEN SENİ AFFETTİM, SEN ONU AFFETME!.

M. Sait Kıvanç

GENÇ KORKUT
sizlerle;

İşçi Destanı

Kıvançta ve tasada ortak asırların kazandırdığı şuurla kaynaşmış bir milletiz bir.. Ne halklar vardır bizde nede sınıflar.. Birbiriyle içiçe yaşıyan 6 sosyal dilim var.. İŞÇİ KÖYLÜ, İŞVEREN, ESNAF, MEMUR SERBEST MESLEK SAHİBİ.. Bundan böyle her sayıda bu dilimlerin destanını vereceğiz size..

Uzakta bir kalabalık, bağrışmalar çağırışmalar
Dikkatimi çekti dedim, ne oluyor acep ne var..
En iyisi topluluğu yakından incelemeli.
Neyin olup bittiğini adamından öğrenmeli.
Dururmuyum hemen koştum topluluk bulunan yere
Gürültüler artıyordu heyecanlandım bu kere
Karışıverdim araya, herkes başlamış naraya
Koşuşup, bağrışan çoktu, bağırsan bile havaya..
Maksadım nelerin olup bittiğini öğrenmekti
Merakımın sonunda ne olacağını görmekti..
Ellerinde kartonlarda yazılı yazılar vardı,
Acep hepsi sakatmıydı, hep sol kollar havadaydı..
Acıdım şöyle bir baktım. hepsi solaktı bunların,
Pankartları, budağına asılmıştı, odunların..
Taşımaya kol gerekti koca koca odunları,
Zavallılar hem taşıyıp hemde sallardı bunları,
Yüzlerinde renk kalmamış, bıyıklar ağızı örtmüş.
Traş paralarıda yok, saçlar omuza dökülmüş.
İmkansızlıktan pek dardı ayakta pantolonları.
Çoğunun renkleri kaçık, rengarenkti yamaları.
Helak oluyordu herkes, avaz avaz bağırmaktan,
Bazısı özgürlük diyor. dem vuruyor hür olmaktan..
İyi hoş dedimde çöktüm oturanların yanına,
Solukları kesilmişti, kasti vargibi canına..
Esmer yağız idi biri, şarklı oluğu belliydi,
Mert idi karakteri, saftı pek tatlı diliydi..
Düşündüm ne arıyorsam, yalnız bunda bulacaktım,
Dertleri neyse bunların, sorupta anlayacaktım..
Garip derdinden anlarız, ahbap olduk çok geçmeden,
Kalabalıktan çıkardım dikkatlerini çekmeden..
Kardeşim dedim bak dinle, neden toplandınız böyle
Madem arkadaşım oldun, işin doğrusunu şöyle,
Vallah kardeşim dedi, bizler tüm ilericiyiz.
Grev yapıyorduk burda faşistleri ezeceğiz.
Türkiyenin halklarına baskı yapıyorlar dedi,
Kurtuluş devrimdir derken yüz yapısıda gerildi..
Dedi; fabrikalarda çalışır emeğimizi satarız.
Akşam olur karnımız aç tok niyetine yatarız..
Sosyal adalette yoktur patronlar hep villalarda,
Zengini bizi sömürür, bütün günü yalılarda
Bu anlattklarını bilirim dedim, çare ne?.
Peki nasıl oldu girdin böyle işlerin içine ..
Dediki karnımız açtı, bunlar bizi doyurdular
Dertlisiniz sizler deyip hakkımızı kayırdılar.
Köyde kız yüzü görmedik, el sürmedik ellerine,
Burda kızlar bize geldi çağırdı fikirlerine..
Birşey esirgemediler, ne istediysek yaptılar,
Nikâh diye tutturmayıp bazen bizimle yattılar..
Para da bol, silahta bol kız da bulduk, iş iyi..
Hayatımız budur artık boşvermişiz herşeyi
İçimden geçen şeyleri teker teker söyledim.
Dertlisin kardeşim, bunu çok iyi biliyorum,
Çaresini ara önce, boşvermek yok diyorum.
Aç ta kalsak, susuz olsak, kız yüzü görmesekte,
Gayri meşru yaşamayıp, diskoya gitmesekte,
Bunlar geçici şeylerdir, önce düşünmeliyz,
Yalnız kendi fikrimizle çareyi bulmalıyız..
Dertler bizim. biz biliriz derdimizin hallini
Her yiğit, millet uğruna adamalı kendini..
Görev şuurundan yoksun, hep greve gitmekle
Davamızı bulamayız, hep yabancı desteklc.
Kardeş olarak görmeli herkesi sevmelisin,
MİLLET'in menfatini en önde bilmelisin.
İlk önce iyicene dertleri göreceksin,
Kendi bünyemize uyan çareyi seçeceksin.
Sen işçinin, haklarını sendika savunur ya,
TEK SENDİKA olmalı senin her iş kolunda.
Kaydolmalı TÜM İŞÇİ, o «TEK TİP» sendikaya,
Birlikten kuvvet doğar, güç dinlemez karşında..
Bu «DÖRT MİLYON» işçinin birleşmesi demektir,
En birinci hedef «ÜRETİM» İ yükseltmektir.
Milli gelir artınca daha adil dağılım,
Biriken paralarla daha büyük yatırım.
Birikecektir paran, sana güven, yarına..
Ayda maaşından tek. yüzde on vereceksin,
Yarın sende yücelip YURDU YÜCELTECEKSİN-.
İşte kardeşim budur, dedim. görüşlerimiz,
Kendi «ÖZ» fikrimiz bu, BU YOLDA BİRLEŞİNİZ...

HALİL NEJAT ALTINDAĞ
1976 ANKARA

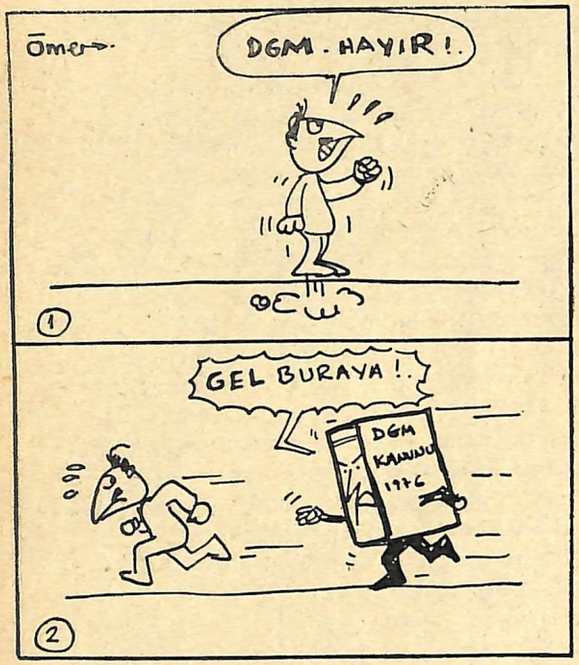

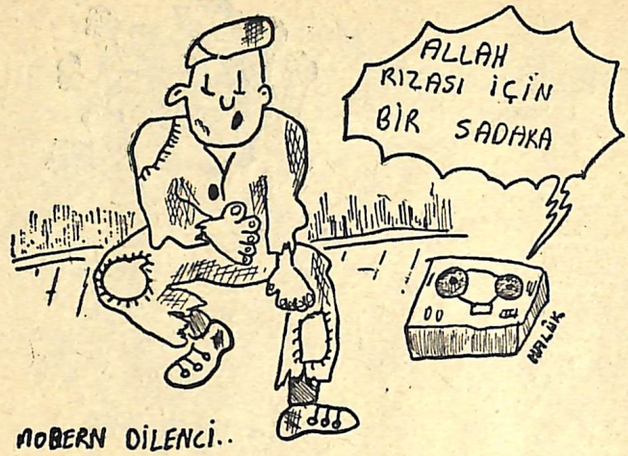

MODERN DİLENCİ..

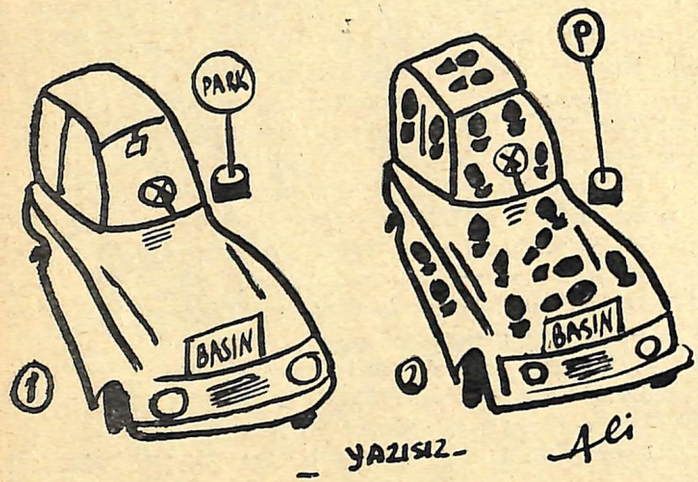

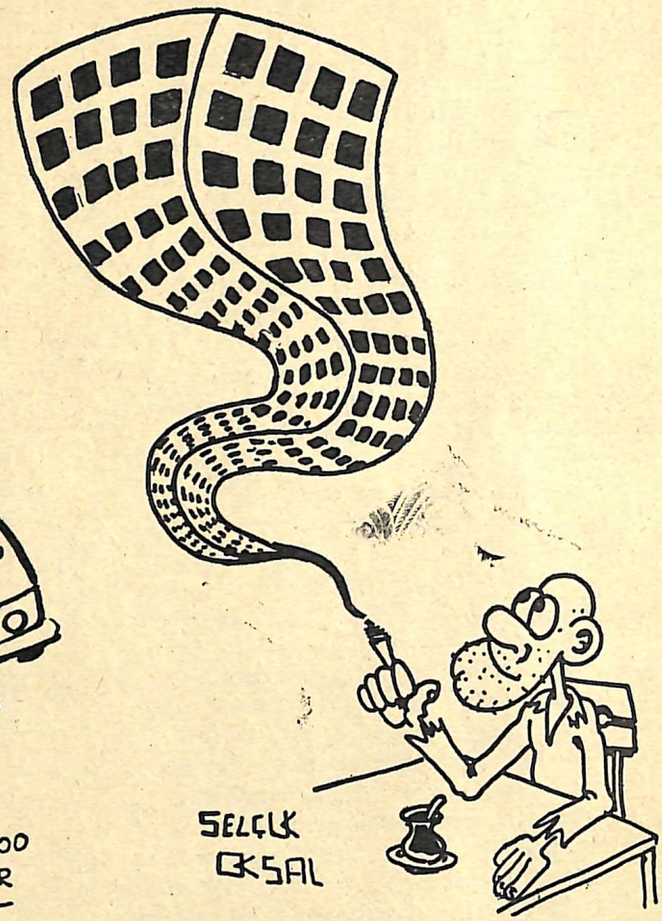

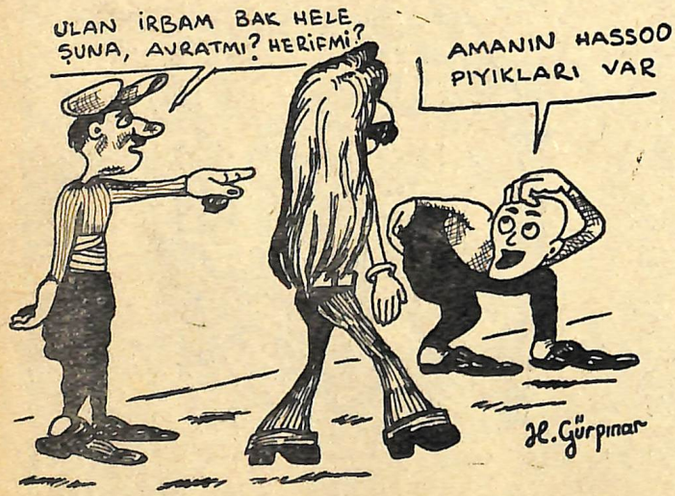

"AYAĞINI YORGANINA GÖRE UZAT"

Çaylak haberler... Çaylak haberler .... Çaylak haberler.... Çaylak haberler..... Çaylak haberler

Temsilcilerimize sağladığımız ilk kolaylık

Dergimiz temsilcisi olanlara müjde.. Söz verdiğimiz üzere size ilk kolaylığı sağladık. Ankara Matbaası ile bir anlaşmaya vardık.. Bundan böyle dergimiz temsilcisi olanlara her türlü matbuat işlerinde % 15 indirim yapacaklar.. Kartvizitden, davetiyeden tutun bildiri bülten gibi basım işlerinde size bu indirimi sağlıyacağız.. Bunun için matbaaya bizzat gelmeniz yada mektup atmanız yeterlidir.. Matbaanın adresi de şöyle Ankara Matbaası Rüzgârlı Sokak. Nu; 41 — Ulus/ANKARA

Karikatüristlerimizle övünüyoruz

Dergimizin amacı milli mizah kadrosunu oluşturmak ve böylece yüce bir davaya hizmet etmektir. Gerek dergiyi çıkartanlar gerek dergide eseri çıkanlar arasında «şimdilik profesyonel olan yoktur. Ve kimin eseri daha kaliteli olursa o eser dergiye girmektedir. Örneği bu sayıdaki kapak karikatürümüz, şahsen tanımadığımız dava arkadaşımız Ismet bey gönderdi.

Biz de çok ufak değişikliklerle kapağa koyduk.. Çok dar bir kadro ile mücadele verdiğimiz için şimdilik mektup yazamadığımız arkadaşlara müsaadenizle buradan seslenelim..

Sevgili İsmet, Ali, Ömer, Gürpınar. Kurt K., Fatih, İsmail kardeşlerimiz Yeni eserlerinizi bekliyoruz. Çok büyük çizmeyin ve daha bir itina gösterin Beycan kardeşimiz, çizgileriniz çok güzel yeni karikatürler yanında Ali Yurtgezen arkadaşın hikâyeleri gibi karikatürlü hikâye yolluyabilir misiniz. Değerli kardeşimiz Ali Yurtgezen yeni eserlerini bekliyoruz.

Teşekkür ederiz

Bu ay en fazla dergi talep eden temsilcimiz sayın Hüseyin Karadeniz (Tavas Denizli) oldu. En fazla abone bulan temsilcimiz ise sayın Murat Darman'dır (E.A.T. Seydişehir Konya). Dergimizin güçlenmesi için örnek çalışma gösteren bu iki değerli arkadaşımıza hediyelerini gönderdik kendilerine canı gönülden teşekkür ederiz.

Flaş haber

Yeni yıla derginiz Çaylak sizin de fikrinizi alarak büyük atılımlarla girecek büyük sürprizlerle karşılaşacak, kocaman adımlar atacak derginizle iftihar edeceksiniz. Şimdilik biraz merak edin.

Sonsuz sevgi ve saygılar.

TEMSİLCİLİK; Dergimiz il ve ilçelerde sesimizi duyuracak yetenekli gençleri kadrosuna alacaktır.. Arzu edenlerin iki vesikalık fotoğrafla beraber şu bilgileride bize göndermesi gerekmektedir... 1) Adı ve soyadı 2) Doğum tarihi 3) İşi veya okuduğu okul 4) açık adresi... Temsilcimiz ayrıca her ay 10 dergiyi ödemeli olarak kabul edecek ve çevresinde satmaya gayret edecektir... Buna karşılık kimlik kartı yollayacak eserlerinin yayınlanmasına öncelik verecek ve ilerde de kolaylıklar göstereceğiz...

YAZIŞMA ADRESİMİZ — Rüzgârlı Sok. No. 41 ULUS-ANKARA

ABONE OLUNUZ ABONE BULUNUZ
6 aylık 20 1 senelik 40. TL.

Abone bedelini her hangi bir postaneden posta çekleri hesap no 100129'a havale ettirerek kolavca abone olabilirsiniz...

Gazete bayii, kitapevi ve derneklere duyurulur;

Her ay en az 10 adet ödemeli talep etmek şartıyla dergimiz bir lira indirimli gönderilecektir. Yani dergi başına bir lira dergimizin satışını yapacaklara bırakılacaktır...

CAYLAK MİZAH DERGİSİ — Ayda bir çıkar...
Sahibi ve sorumlu Yazı işleri Müdürü Selamet K. BAYHAN
Idare yeri — Rüzgârlı sok. Nu. 41 ULUS/ANKARA
Abone bedeli 6 aylık 20 — SeOelik 40 TL..
Ankara dağıtım — Fikri Neğiş (Baba)
Dizgi tertip baskı — Ankara Basım ve Ciltevi Tel : 11 26 77
Dergide çıkan yazı ve karikatürler hiç bir şekilde iktibasedilemez.

FİATI 350 KURUŞ